viljeløse Drømme og det ublodige Martyrium over i Virkelighedens daadkraftige Verden. Den lille Pige, som vil ofre Faders Penge paa Veninder, paa fattige, paa Missioner, lad hende lære at ofre af sit eget: af sin egen Fritid, sit eget Arbejde. Sig hende, at naar nogen beder om Kappen, maa hun give Kjortelen med. Lad os ikke agte de gode Forsætter for højt, men vente som Elieser, til Rebekka *har* ført sin kønne Tanke ud, til hun har vandet alle Kamelerne, saa deres Ørkentørst virkelig er slukket. Den unge Pige faar da Lejlighed til at bedømme Livskraften af sine fromme Forestillinger, en Lejlighed, der maaske kan faa mere Betydning, end hendes opofrende Børnebladsfortællinger.

Summen af, hvad jeg har fremsat, bliver altsaa: Lad vore Smaapiger faa Lov til *gennem egen Erfaring* at maale Viljens Rækkevne. Det giver dem Forstaaelse og Agtelse for andres Kamp, den rette Selvtillid og den rette Ydmyghed.

Efterskrift. Efter at jeg er kommet frem med disse Tanker, har jeg ofte mødt den Indvending — ikke mindst fra Ægtemænd — at Kvindens Vilje paa ingen Maade er mindre stærk eller sejg end Mandens. Jeg har overvejet det en Del, da jeg er temmelig sikker paa, at mine Slutninger hvile paa rigtige Iagttagelser. Dog, for det første er det egentlig ikke Viljens Styrke, men dens Opøvelse, dens Tilegnelse, Vægten er lagt paa. Den ligger som et stærkt Redskab i en ofte svag Haand. Endelig har jeg heller intet imod at slutte mig til den Bemærkning, der er fremsat, at Kvindens Vilje kan være meget stærk, naar Lysten driver Værket. Hvor hendes Ønsker ere varme, er hendes Vilje mægtig — især til at sætte andre i Gang — men det betænkelige er, at vi Kvinder sjeldent føle os forpligtede over for en gjort Begyndelse. Naar Vanskelighederne blive større end Ønskernes Varmegrad, afsvales disse let, og de fleste Kvinder ville da vistnok uden synderlig Betænkning opgive Ævret. De smukke Undtagelser, Historien og det daglige Liv fremviser, kunde ikke berøres i et alment pædagogisk Foredrag, der maatte afsluttes paa en halv Time.

Om Kvinden som Jurist.

I det sidst udkomne tredje Hefte af „Tidsskrift for Retsvidenskab“ findes en Anmeldelse ved Professor *E. Trygger* i Upsala af det ifjor udgivne Skrift af *Elsa Eschelsson*, Om begreppet gåfvo enligt svensk rätt, og deri indeholdes nogle